

ת"פ 5320/01 - מדינת ישראל נגד איסמעיל אלבישי - בעצמו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 16-01-5320 מדינת ישראל נ' אלבישי
בפני כבוד השופט מרבי גrynberg
בענין: מדינת ישראל
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד דנית שושן
נגד איסמעיל אלבישי - בעצמו
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד מירב נוסבים

הכרעת דין

פתח דבר

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של סיוע לקבלת נכסים שהושגו בפשע. עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

כמפורט בכתב האישום, כיממה טרם موعد האירוע, נפרץ בית המתלוננים בהוד השרון, ובין היתר נגנב רכבם (להלן: "רכב הגנוב"). בהמשך אותר הרכב הגנוב ברחוב שלמה המלך בהוד השרון. באותו הזמן, ביום 15.11.12, בשעה 19:00 לערך הגיע הנאשם לרחוב שלמה המלך, נהוג ברכבו מסווג דהייטסו יחד עם אדם אחר שזהו לא ידועה למאשימה. הנאשם התקrab בנסיעה איטית בסמוך לרכב הגנוב וכשהלך עליי, אורותיו הבבאו. לאחר כן שב וחזר למקומות, האخر ירד מהרכב, פתח את דלת הרכב הגנוב באמצעות מפתחות שהיו ברשותו, הניע את הרכב והחל בנסעה. בשלב זה, הגיעו כוחות משטרת למקומות, ניסו לעצור את האخر שנמלט מהמקום ונעלמו עקבותיו ואת הנאשם. במעשה אלו, סבורה המאשימה, שסיע לآخر בקבלת הרכב הגנוב.

המחלוקה המרכזית בין הצדדים, נוגעת לשאלת הקשר בין הנאשם לאחר שהניע את הרכב הגנוב במטרה להסיעו מהמקום. המאשימה, בהתבסס בעיקר על עדות הtcpfian השוטר רון טובים, עותרת להרשעת הנאשם בעבירה המיחסת לו. הנאשם מצדיו, מאשר שנסע ברכבו למקום אך טוען כי אין לו כל קשר לאירוע וכי נקלע למקום בשל טעות בניווט בדרךו לקניון סמור. הנאשם מכחיש כי הסיע ברכבו אדם אחר וכן כל קשר לרכב הגנוב.

בxicomיה, עתירה המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד בני דורון, להרשעת הנאשם במיחס לו על יסוד עדות הtcpfian וביקשה לדוחות גרסתו השקירת והבלתי עקבית של הנאשם.

ב"כ הנאשם, עו"ד נסובים, עותרת לזכוי הנאשם. לשיטתה, קשר העין בין התצפיטן לרכב הנאשם היה חלקו. עוד סבורה שהתנהגות הנאשם ושיתוף הפעולה עם השוטרים מוכיחים גרסתו לנוכחות תמיימה במקום ועמה דוגמת מחדלי חקירה שנפלו לטענתה בתיק, ובין היתר העדר בדיקת הימצאותו של כסא בטיחות ברכב הנאשם, הימנענות מביצוע בדיקות לאיתור מצלמות ובדיקה לעומק של גרסת הנאשם ע"י זימון מעבידו לעדות.

סקירת עדויות הتبיעה

העדות המרכזית בתיק הינה כאמור עדות **הבלש רון טוביים**, שהוצב במהלך אותו היום בשימחת תצפית על הרכב הגנוב. הבלש סיפר בעדותו וכעולה מדו"ח הפעולה שערך (ת/4), כי ביום האירוע בשעות הצהרים, לאחר שדווחו למשטרה ע"י חברות איטוראן על מקום הרכב הגנוב ברחוב שלמה המלך 3 בהוד השרון התק暮ם, החל משעה 13:15 בעמדת תצפית דרוםית לרכב- בדירת גן בחלקו הדרומי של בית מס' 2 ברחוב (ת/5 ומפת המקום- ת/6). בשעה 19:05, הבחן ברכב הנאשם מסוג ד"יהטסו מר. 19-531-33 מתקדם באטיות רבה לאזרע הרכב הגנוב ובו ישובים שניים צעירים. כאשר חלף רכב הנאשם את הרכב הגנוב, הבחן שאורות הרכב הגנוב הבהבו. הרכב המשיך בנסיעה, ביצע סיבוב פרסה ונעצר 20 מ' דרוםית מהרכב הגנוב. דקה לאחר מכן, הבחן באדם יורד מרכב הנאשם, נכנס לרכב הגנוב, מניעו, מדליק אורות הרכב ומתחילה בנסיעה לאחר. בשלב זה, רץ לעבר הרכב הגנוב, פתח את דלת הנגג ותוך שהרכב בנסיעה, ניסה לעצרו. האחר המשיך בנסיעה, הדף את הבלש מחוץ לרכב ונאנק בו, בהמשך הצלח האחר להשתחל מחוץ לרכב, נמלט ונעלם.

בעדותו בבית המשפט הבהיר, כי מקום התצפית אפשר שדה ראייה נרחב לעבר הרכב והרחוב (עמ' 12). העד הסביר כי אורות הרכב הגנוב הבהבו כתוצאה מהפעלת שלט הרכב שהשתמש בו הנאשם או הנסע ברכבו והוסיף שמדובר ברחוב בשכונה סגורה, שנוציאים בו בעיקר תושבי המקום. עוד הוסיף שכשנישה לעצור את האخر, לא היה לו קשר עין עם רכב הנאשם ולא הבחן שנעוצר ושלל שימוש בכך כנגד הנאשם.

השוטר עמית חורי הבהיר בעדותו, שהגיע למקום עם **השוטר אלירן ساعת**, לאחר שהשוטר טוביים דיווח על הגעת הרכב ובו שני בני מיעוטים למקום וכי אחד מהם יורד מהרכב. השוטר חורי הוסיף וציין כי הנאשם נראה מאד לחוץ (ת/10) וכי נערך חיפוש מקיף ברכב.

השוטרים ساعת וחורי הסבירו כי לא שימשו תצפיטנים אלא תפקידים היה לעצור את הנאשם. הנאשם עצמו לא התנגד למעצרו ונשמע להוראות השוטרים. באשר לשאלת ב"כ הנאשם האם הבחינו בכניסה לתינוק מחובר למושב שlid הנגג, השיבו שאינם זוכרים.

חקירות הנאשם

ה הנאשם נחקר שלוש פעמים, בכל חקירותיו הבהיר המיחס לו וטען כי נקלע למקום האירוע בשגגה, עקב טעות בניווט דרכו לקניון קרוב אליו ביקש להגיע למקומות עצמו בגדים. בעדותו הראונה, ת/15, שנגבתה ביום מעצרו 12.11.15 שעה 23:16 ע"י החוקר רפי סעdon, סיפר שש"מ עבדתו כנהג משאית בשעה 00:17 בティーוה ושב לביתו אשר

בגלויליה, ברכבו. הנאשם הסביר שרצה לknות בגדים והסתבר בדרכו, עצר בדרך ושאל אדם שכינוי בדרכו, אף בסופו של דבר הגיע למקום האירוע שם נעצר. הנאשם טען כי לא הסיע אף אחד, במושב שליד הנהג היה מורכב CIS-A בטיחות ובמהלך החיפוש השילכו אותו השוטרים לספסל האחורי. באשר לשתי פניות שתיה ריקות מסוג אקסל. הסביר כי שתי טיפה אחת הפחות (שם, עמ' 3, ש' 72). בחקירה השנייה, ת/16, מיום 15.11.15 שנגבהה ע"י החוקר בני נחמן (ההודעה הוגשה בהסכמה), שמר הנאשם על זכות השתקה ולא השיב לאף אחת מהשאלות הרבות שנשאלו. בחקירה השנייה, ת/1, שנגבהה ע"י החוקרת אורית פلد ביום 17.11.15. בחקירה השנייה השיב הנאשם לכל השאלות הקשורות לאובדן מכשיר הטלפון שלו יומם לפני האירוע אף המשיך בשתקתו ולא השיב על שאלות הקשורות לגופו של הנאשם נשוא החקירה.

יצוין, כי בחקירה השנייה עלה עניינה של שיחה שהוקלטה במכשיר הטלפון של הנאשם ובה נשמע לכואורה מעבידו בשם חמוץ משוחח עימו בסמוך למועד האירוע ומבקש ממנו לאסוף אחר. ב"כ הנאשם התנגדה להשמעת ההקלטה, בין היתר מאחר ששאותו הנציג אינה יכולה לשמש כעדנה נגדו. עוד הבהיר, כי השיחה המוקלטת אבדה ואני מצויה בחומר החקירה. בהחלטה (פרו', עמ' 9), מצאתי לאפשר חקירה מוגבלת של הנושא. כבר עתה אצ"ן, כי בהמשך העלה הנאשם בעדותו ובזאתו סוגיה זו.

עדות הנאשם

בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על גרטסו, לפיה נסע לknות בגדים בקניון בצתמת ירקון, מאחר שלא ידע לקרוא וכותב, עצר ובייש מdad הדובר את שפטו לכונו אף טעה בדרכו והגיע לזרת האירוע. עוד הסביר ששתק בחלק מהחקירהו מאחר שהחוקר נחמן איים עליו שלא יראה את משפטתו והחוקרת פلد סירבה לאפשר לו להיעזע עם עוז. הנאשם הוסיף כי גם בדיון הארכת המעצר לא שוחח עם בא כוחו וכי לא נכח כלל בדיון עצמו.

חקירהו הנגדית התמקדה בעיקר בבדיקה עמוקה של גרטסו. הנאשם נשאל שאלות רבות על סדר יומו, תוואי נסיעתו ושיחותיו באותו היום. הנאשם הסביר שעבד באותה עת כנאג מגשאית, מדיה יום אסף את מעבידו ממחסום קלקליליה ובלויו וזכה הטייע ופרק סוחות ממשאיתו. הנאשם הוסיף והסביר, כי אינו יודע קרא וכתב ועל כן תמיד נסע בלונטי אחר, אם זה מעבידו או רעיתו (פרו', עמ' 14, ש' 18-15). באשר לסדר יומו ביום האירוע סיפר, כי סיים עבודתו בשעה 17:00, חזר לבתו והתקלח (פרו', עמ' 17). בהמשך נסע לתחנת הדלק הסמוכה,פגש חברים ותכנן לנסוע לבדו לknות בגדים בקניון. הנאשם נשאל שאלות רבות באשר למסלול נסיעתו אך לא ידע להסביר ולא ידע להסביר כיצד הגיע לרחוב בו נעצר, שהינו צדי ואני סמוך לקניון.

עניין חשוב נוסף שעלה בעדותו הוא שיחת טלפון שקיבל מעבידו בעת שהוא בביתו. הנאשם הסביר, כי בעודו התקלח, התקשר מעבידו ושוחח עם רעיתו וזה מסר לה כי "בן אדם מחייב לו" (פרו', עמ' 17, ש' 6). לטענתו הנאשם, התעלם מביקשת מעבידו ויצא לפגש חברים בתחנת הדלק. "סיימתי את העבודה"- הסביר "הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה" (שם, ש' 12). באשר לאחר שמתין לו לכואורה שיסיעו, הוסיף "שיחקה, מה אכפת לי, אני סיימתי את העבודה, אני לא עובד אצלנו" (שם, ש' 14). כשנשאל מדוע לא עשה כבקשת מעבידו, השיב- "אני רוצה לזלزل בבעל בית שלי. מה הבעיה?" (שם, ש' 21) וכי לא התקשר אליו כלל לעדכנו כי כר החילט. בהמשך חקירתו, שינה גרטסו ואישר כי התקשר למעבידו וזה חזר לפניו על בקשתו (פרו', עמ' 19, ש' 31-29). עוד נשאל על סתריות שעלו מול דבריו רעיתה

באשר לתוקן השיחה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי הראיות בתיק, טיעוני הצדדים ובחנתי כלל הסוגיות הנדרשות, מצאתי לקבע כי המאשימה עמדה בנטול להוכיח אשמת הנאשם במעשה המוחס לו.

הראיה המרכזית בתיק הינה עדותה המקצועית והאמינה של השוטר רון טובים. השוטר טובים הוכיח במשימת צפיפות על הרכב הגנוב וכך עשה במשך שעות עד הגיע רכב הנאשם. הבlesh הסביר בעדותו, והדברים מפורטים בבהירות גם בדו"ח הפעולה שערך, כי לאחר קבלת דיווח על מיקום הרכב הגנוב, התמקם בנקודות צפיפות הסמוכה לרכב הגנוב ומאפשרת שדה ראייה רחב וברור על הרכב והרחוב כולו. זכור, אין מדובר ברחוב רחוב וסואן, אלא רחוב צדדי בשכונה שקטה שנושעים בו בעיקר תושבי השכונה. לאחר מספר שעות, שאפשרו לבlesh לבחון בפועל התאמת מיקום ישיבתו למטרת התצפית, הבחן ברכב הנאשם ובו יישובים "שניים בני מיעוטים צעירים".

מספר נתונים שמסר מלבדים על **קשר הדוק בין הגעת רכב הנאשם למקום והרכב הגנוב:** ראשית הדגש הבlesh כי בהגיע הנאשם ברכבו למקום חניית הרכב הגנוב האט נסיעתו. לא נתען לכל סיבה אחרת להאטת מהירות הנסיעה במקום זה. שנית, ובעניננו הנתון המהותי ביותר - בעת שהחלף רכב הנאשם על פני הרכב הגנוב, הבהירו אורות הרכב הגנוב. המשקנה המתבקש היה שהנאשם או האחורי שהגיע ברכבו הצעיר מראהו של הרכב הגנוב ועשוי בו שימוש כדי לבדוק התאמתו וכן כדי לפתח את דלתות הרכב, שבבידקה מקדים שביצע הבlesh היה נועל (ת/5). שלישיית, נסיעת הנאשם עד קצה הרחוב וחזרתו לכיוון חניית הרכב הגנוב, מחזקת אף היא את המשקנה כי כוונתו הייתה לאפשר לאחר לדת מרכבו בסמוך לרכב הגנוב ולראיה שניות לאחר מכן, כבר היה האחורי ברכב הגנוב וללא התערבות השוטרים היה משלים משימתו ונוטלו מהמקום. עדותו של הבlesh בנקודה זו, כמו גם עדותו כולה, הייתה ברורה, בהירה ואני מותירה כל מקום לספק. לא הוכח לפני כל טעם שיש בו כדי לערער מהימנות עדות הbles' השוטרים חורי וסעא, בהזמנת השוטר הסביר כיצד הגיע למקום ונכנס לרכב הגנוב, בו בזמן שהנאשם נסע ברכבו בסמיכות לאותו הרכב.

יש לציין כי השוטר לא הבחן במשעי השניים אקרים אלא הוכיח במקומות, במסגרת תפקידי, כתצפיתן על הרכב הגנוב, בעוד כה הסיע המורכב מהשופטים ساعת וחורי, ממקום בסמוך ונכנס לפעול בנסיבות בהתאם לקריאה וכן במשך שעות (עדות ساعת, עמ' 17, ש' 1-6). ממחמת האזרע (ת/6) ניתן להיווכח כי מיקום התצפית אפשר לשוטר טובים קשר עין רציף עם הנעשה ברחוב, בדgesch על אזור חניית הרכב הגנוב. השוטר טובים אף דיווח לכך הסיע, השוטרים חורי וסעא, בזמן, על הגעת רכב ובו שניים למקום וכניסת האחורי לרכב הגנוב (ת/10).

מטיעים אלו, על יסוד עדויותיהם המהימנות של השוטרים טובים, חורי וסاعت, מצאתי לאמץ גרסת המאשימה, כי הנאשם הגיע ברכבו בלבד עם אחר במטרה ליטול את הרכב הגנוב מהמקום.

גרסת הנאשם, מנגד, אינה ראוייה לאמון. טענתו, כי הגיע למקום בשגגה ולאחר שטעה בדרך אינה אמונה ואני מתישבת עם יתר הממצאים בתיק. הנאשם הציג עצמו בעדותו כמו שאינו נהוג ברכב ללא לוית אחר, שאין יודע לקרוא

וכותב אף לא להתנהל בככבי הארץ ועל כן נסוע **תמיד**, כהגדתו הוא (פרו, עמ' 14) עם מלאוה, לרוב, מעבידו או רعيיתו. הנאשם סיפר בחקירתו, כי מטרת נסיעתו הייתה לכנסות בגדים בקניון ב开奖结果 יriskון לאור פתח תקווה וכי נסע מישוב מגוריו, ג'יג'וליה לצומת יriskון. אין בגרסה זו כדי להסביר מדוע נעצר, בסופו של דבר, ברחוב צדדי בתוך שכונת מגורים בפאתי העיר הוד השרון. גם אם אქבל גרסתו כי נסוע ברגיל בהתאם להכוונה מעבידו חזקה על הנאשם שמשמש כנוהג משאית שמכיר היכרות חלקית את ככבי הארץ המרכזים. אין להבין מגרסתו מדועacha לו הדריך לעזוב את חבירו ובסוף יום עבודה, יצאת בגפו לכנסות טרנינג בקניון מרוחק. יתרה מכך, אם זאת אכן הייתה מטרת נסיעתו, מדוע לא ביקש מאחד מחביריו, שישבו להנאתם לשותות קפה בתחנת דלק בסביבת מגוריו, להצטראף אליו?

הנאשם נשאל שאלות רבות בחקירה הנגדית על מסלול נסיעתו וסדר יומו, תשוביתו היו ברובן מתחמקות ובלתי עקביות. הנאשם נכשל אף במתן הסברים לחיזוק סבירות גרסתו.

נקודה מהותית נוספת המعبיבה על מהימנותו של הנאשם נוגעת לשיחת טלפון עם מעבידו, שהתקיימה סמוך ליציאתו את הבית ביום האירוע. דבר קיומה של שיחת טלפון בין מעביד הנאשם לרעייתו עללה בעדות החקירה אורית פולד, שבתה הودעת הנאשם ת/1 ואף חקרה את אשת הנאשם. החקירה הסבירה בעדותה, כי אשת הנאשם השמיעה לה במהלך חקירתה שלוש שיחות, שניהל הנאשם עם אחר שהתרברר כמעבידו בקשר הטלפון השיר לה. שיחות אלו אף העברו לקשר הטלפון של החקירה אך לא נשמרו ואף מכשיר הטלפון של אשת הנאשם, שנפתח על הנאשם בעת מעברו, הושב לו. בשלב זה של המשפט, משענות האישה כנגד בעל הנאשם אינה קיבלה, לא ניתן היה להעמיק בנקודה זו. אלא שבמה שפרקtn, במסגרת פרשת ההגנה, העלה הנאשם, בחקירה הראשית ומיזמתו עניין השיחה ותוכנה ועל כן אין כל מניעה לדון בסוגיה זו.

גרסת הנאשם בעניין זה התגלתה כרצופת סתרות וشكירים. הנאשם אמרם אישר בדבריו, כי המעביר ביקש ממנו לאסוף אדם אחר (עמ' 17) אך לא ניתן להאמין לטענותו שפועל בנויגוד לבקשת מעבידו והתחמק ממנו בזלוול (שם, ש' 21). עוד הסתבר בשקרים באשר לתוכן השיחה בין מעבידו לרעייתו, הנאשם אמרם אישר כי אשתו דוברתאמת אך הכחיש גרסתה כי בבקשת המעביר הייתה לאוסף אחר ולקבל ממנו כסף (פרו, עמ' 19, ש' 20-2). הנאשם אף הסתר תחילת את דבר קיומה של שיחה בין לבין מעבידו וטען כי זה דבר רק עם רעייתו. רק בהמשך גרסתו ואולי מאוחר שסביר כי תוכן השיחות ידוע למאשימה (עמ' 20, ש' 2) שנייה גרסתו, אישר שהתקשר אליו וזה חזר לפניו על בקשתו לאוסף אדם אחר (פרו, עמ' 19). שקרים הבוטים של הנאשם בעניין זה מחזקים את ראיות המאשימה ומלמדים שלא במקרה בקידם ביקש להתחמק מתוכן השיחה ובבקשת מעבידו לאוסף אדם אחר שמטמן לו. הנאשם ידע היטב, כי אם יאשר שיביצع את אשר ביקש ממנו מעבידו ניתן יהיה לקשור בין האחר שמטמן לו לאותו אחר שהסייע ברכבו למקום חניית הרכב הגנוב.

טעنته הנוספת, לפיה לא נכון בדין הארצת המעצר שהתקיים בעניינו, אף היא פוגמת באמינותו. עיין בת/17, פרוטוקול הדיון במ"י 30128-11-15, מיום 13.11.15, שהתקיים לפני כב' השופט קרישן, מלמד כי הנאשם נכון בדין שככל חקירה ארוכה של ב"כ המשטרה על ידי בא כוחו דاز ומשמש הבסיס לטענה תלולה זו.

לסיכון הדברים, הנאשם בגרסהו הבלתי אמינה, מרובת שקרים וסתירות מחזק ראיות המאשימה המצביעות, מעבר לכל ספק סביר, על מעורבותו בהעברת הרכב הגנוב לידי الآخر.

אין כל מקום לבחון עתירתה החלטה של הגנה לבחינת מודעות הנאשם לכוונת האחר. יוער, כי ב"כ המאשימה הציע בהגנותו לנאים, בסיפה חקירותו, גרסה מרוככת, לפיה לא היה מודיע לכך שasad' אחר לביצוע עבירה ולא ידע כי בכוונת האחר ליטול את הרכב הגנוב מהמקום, אלא שהנאשם הכחיש אף דברים אלו ועמד על גרסתו שאין לו כל קשר לאחר או לרכב הגנוב. בנסיבות אלו, אין כל מקום למכת לקראת הנאשם ולהניח לטובתו, כי לא היה מודיע לתכנית האחר. עיר כי התנהלות הנאשם והאחר בזירת האירוע אף היא מלמדת על מודעות למעשי האחר - איותה בשלט הרכב הגנוב מתוך רכבו של הנאשם, חוזרתו למקום חניית הרכב ורידת האחר מרכב לצורך נטילתמו מהמקום.

הנאשם אمنם לא נמלט מהמקום אלא פעל בהתאם להנחיות השוטרים ושיתף עימם פעולה, אך לא מצאתו בהתנהלותו זו, כדי ללמד על תוםليبו.

באשר לטיעוני הגנה על מחדים שנפלו בחקירה התקיק - איני סבורה שהיה מקום לטור אחר מצלמות שהוצבו במקום האירוע שעיה שהוצב במקום שוטר צפיפין. ניתן אמן היה לבצע בדיקות פורמניות ברכב הנאשם והרכב הגנוב ولو כדי לנסות לאטר את האחר שנמלט אך אין באי ביצוע בדיקות אלו כדי לפוגם בעוצמת ראיות המאשימה. באשר לכיסא הבטיחות שלטענת הנאשם הורכב על כסא הנוסע לצד הנהג, שכן היה שהשוטרים התייחסו לעניין זה אך משלא עשו כן קיים קושי ליתן משקל לטענה זו ואין היה פוגעת במשקל מסקנתי בדבר הממצאות אחר ברכב הנאשם למקום האירוע.

עוד איני מקבלת טענת הנאשם, כי שמר חלקי על זכות השתייקה, בשתיים מחקירותיו, ת/1 ו-ת/16, לאחר שהשוטרים איימו עליו שלא יראה את ילדיו. ככל שנטען היה שהדברים נאמרו בחקירה הראשונה, טרם החלטה על מעצרו יכול להיות בהם היון אבל בשלב מתקדם יותר של חקירתו, שכבר נועץ עם בא כוחו ומעצרו הוואר מכח החלטת בית המשפט דומה כי החלטתו לשתק ולא להסביר לשאלות שנגעו להתנהלותו באירוע עצמו נבעה מחוסר רצונו לסבר את עצמו ופועלות לחובתו.

חסד עשתה עמו המאשימה משבחרה להגיש כנגדו כתב אישום בגין עבירה של סיווע לקבלת נכס שהושג בפשע. התמונה הריאיתית אפשרה הרשות גם במספר החלטות חמורות יותר. **משאלו הם פני הדברים, על יסוד הטעמים המפורטים לעיל, אני מרשעה את הנאשם בעבירה המียวחת לו - סיווע לקבלת נכסים שהושגו בפשע - עבירה לפי סעיף 411 לחוק.**

ניתנה היום, ח' איר תשע"ח, 23 אפריל 2018, במעמד הצדדים